

Bir Futbol Düşmanı

– Mustafa IŞIK · 26 Şubat 2010

BİR FUTBOL DÜŞMANI

Adam kendi kendine söyleniyordu: "Top kafalı, top kafalı, top kafalı!" Eskiden, kendi kendine konuşana deli derlerdi. Anlaşılan adam kafayı yemişti. Ama yine de sormam gerekiyordu:

- Hayırdır hemşerim, kime kızılıyorsun? Senin kafan da top gibi yuvarlak değil mi?
- "Evet, yuvarlak! Ama sen onun içine bak!" Evet, deliydi ama farklı biriydi. Dinlemek, anlamak gerekiyordu.

70'li yıllar, lise yıllarımdı. Meşhur Reşad Nuri'den bir roman okumuştum: "Bir Kadın Düşmanı" Evet, muhababımın adını bulmuştum: "Bir Spor Düşmanı!" Dinledim; çünkü bu adamın bir dinleyene konuşması demek onun için terapi yani tedaviydi.

"Ben bu top kafalılarından çok çektim. 80'li yıllar... Memurum. Belediye'den odun alacağım. Oduncular pahalı; memurum, Belediyeden almaya mecburum. Ayağımı yorganıma göre uzatmalıyım. Muhtardan ilmühaber aldıktan sonra odun parasını yatırıp gün aldım. Fiş istedim, yatan paradan – o günün parasıyla- 500 lira eksikti. "Hayırdır?!" dedim.

- "Oooo! Helal olsun; sen de bizim takımdansın."
- Ne takımı yahu?!
- Kayseri Spor'a yardım ettin."
- Burada öyle bir şey yazmıyor?
- Bizden odun alacaksan, böyle!
- Top kafalılar! dedim; ilk bildik kazığı orada yedim. Ya bilmediklerim...

Adamın derdini dökmesi gerekiyordu.

- Eeee... sonra? dedim. Sanki sormamı bekliyordu. Sonraaa... diye iç geçirdi. 90'lı yıllar... Memuriyetimin 20'nci yılında bir "Hacı Murad" alayım dedim. "İkinci el" bir araba aldım. Çok geçmeden fenni muayenesi geldi. İstenen işlemleri yaptım, paraları ödedim, imza atıldı sıra mühüre geldi. Karavanın içinde oturup bana tepeden bakan adam, elinde kırmızı mühür "Yol spor'a bağış!" dedi.

- Mecbur muyum?

-Yook; mecbur değilsiniz! Siz hangi takımı tutuyorsunuz?

- Pekâlâ, bu Yol spor kimin ki?

- Oooo hemşerim, ayıp oluyor! Karayollarının. Bu işi de karayolları yapıyor. Yol spor olmasa araba sürebilir misin?

Söylenecek çok şey vardı ama mühür ondaydı. Kızıştım.

- Ben takım tutuyorum ama kendi takımımı! deyip gittim. Arkamdan seslendi:

- "Olsun; Kayseri spor da bizim." Top kafalı! Ne demek istediğimi anlamamıştı.

Bir gün karayolunda giderken trafik polisi çevirdi: "Ehliyet, ruhsat!" Eksişim yoktu; verdim. Evirdi, çevirdi. Tarih ve imza var fakat mühür eksikti. Allah'tan para makbuzu cüzdanın gözünde idi; gösterdim. Anlaşılan memur bey iyi biriydi; ceza yazmadı. "İlk fırsatta işlemi tamamlat, yoksa ceza yersin!" dedi.

Devam etmeliydim. "- Yahu hemşerim, sen gerçekten sporculardan çok çekmişsin. Ama ne oldu da patladın?

- Bak bak sen de onlardansın! Ben diyorum Çanakkale Boğazı sen diyorsun yandı ... ağzı! Tövbe tövbe, hemşerim, ağzım da bozuldu.

- Şurada derdini döksün diye sorduk, hatırımza değiyorsun. Sen spor düşmanı mısın?!

- Sağ ol hemşerim ama sen de aynı onlar gibi konuşuyorsun. Şimdi ben sana sorayım: Sporla futbol aynı şey mi? Ulan bunun yürüyüşü var! Koşusu var! At koşusu var! Boks var! Ata sporu güreşi var! Daha sayayım mı? Topun bile çeşitleri var! Siz niye başka spor yokmuş gibi futbolla sporu bir görüyorsunuz?!" Aslında bu kadar ince düşünmemiştim.

- "Haklısın hemşerim" dedim.

Bir kere teşhisi yanlış koymuştum. Adam spor düşmanı değil; futbol düşmanıydı. Cins görüşleri vardı. Devam etmeliydim.

"- Niye kızdın? diye sordum; cevap alamadım.

- Sordun söyleyim. Biraz önce buradan yeni belediye başkanı geçti. Şu kanalın içinde çalışan işçileri görüyor mu? - Evet.

- Başkan onlara "Cümleten kolay gelsin" dedi. "Sağooooo Başkanım!" çektiler. İçlerinden biri bağırdı: "Başkanım, Kayseri spor nasıl gidiyor?

- Sayenizde iyi, iyi." Yahu adam bo... pisliğin içinde, kanalizasyonla boğuşuyor, başkana "maaşlarımız iyi değil" diyeceği yerde "Kayseri spor nasıl?" diyor?!..

- İyi de sen kamu işçilerinin kaç para aldığını biliyor musun?

- Ne alacak, üç aşağı beş yukarı aynı. Ha biraz fazla olsun.

- Onlar senin gibi "bordro mahkûmu" değil. Hani sen dedin ya... Ben de senin dilinden konuşayım.

Adamlar b.. gibi para alıyor. Seni beni üçe katlar. Adamın öyle bir derdi yok ama başkana soracak başka "ortak noktası" da yok. Bir de bu "takım tutma meselesi" var ya, psikolojik bir olgu. Kişi bir yere bağlanacak, bir gruba ait olduğunu hissedecek. Yani sonuçta bir çeşit kafalı olacak.

-Ya hemşerim, sen beni anlıyorsun galiba, sormayı unuttum: Adın ne senin?

- Top kafalı!

- Kırdımsa özür dilerim ama olayları dinledin. Adamlar devrim yapanlar gibi. "Her on yılda bir geliyorlar."

- Sen tarihçi gibi konuşuyorsun. "On yılda bir" dediğine göre, 2000'lerde ne oldu ki?

- Ne olacak. "Mollaların getirdiği bir başkan dedik. Oy verdik. Başkan halkın değil de Kayseri sporun başkanı sanki.

- Sen "Mollalar getirdi" diyorsun ya sermaye getirmiş olmasın?"

- Olabilir, zaten adam mollalara hiç yüz vermiyormuş. Taraftarlar "Şüü-kür! Baş-kan!" diye tezahürat yapıyorlar, adam gaza geliyor; paraları, arsaları, kiralari Kayseri spora veriyor.

- Ne alakası var?!

- Var abi, inanmazsan araştı. Bak! Kayseri düz ovada. Arsa çok. Ev sahibi olmak kolay olmalı; ama öyle değil! Otuz yıllık memurum, bir evim olmadı. Artık ev sahibi olalım dedik; Ak-şehir kooperatifine girdik.

Her ay sıkı sıkı aidat ödedik. Şimdi de "Başkan, toplanan paralarla Kayseri spor'u destekliyor" diyorlar.

- Her gelenin sözüne bakmayacaksın. Belgesiz konuşmayacaksın?

- Bak işte bunu iyi dedin, böyle yapanlar varsa, yapanlar hergele! Hergele!
 - Hemşerim, senin kafan çok bozulmuş; işin rast gele! deyip ayrıldım.
- Yürürken kendi kendime güldüm, "Ulan, Musti, sen de gaza gelenlerden, futbolla sporu özdeşleştiren; bir görenlerdenmişsin. Adam seni ayıktırdı." dedim.

Siz ne dersiniz?